

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (първи състав) от 26 януари 2012 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg — Германия) — ADV Allround Vermittlungs AG, в ликвидация/Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Дело C-218/10) ⁽¹⁾

(ДДС — Шеста директива — Членове 9, 17 и 18 — Определяне на мястото на доставка на услуги — Понятие за осигуряване на персонал — Самонаети лица — Необходимост да се гарантира еднаква преценка на доставката на услуги по отношение на доставчика и по отношение на получателя)

(2012/С 73/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: ADV Allround Vermittlungs AG, в ликвидация

Отговорник: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht Hamburg — Тълкуване на член 9, параграф 2, буква д), шесто тире, на член 17, параграф 1, параграф 2, буква а) и параграф 3, буква а), както и на член 18, параграф 1, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Определяне на мястото на данъчна привръзка на услуга, която се изразява в осигуряването на получателя на услугата на самостоятелно зает персонал, който не е персонал, нает от доставчика на услугата — Понятие „персонал“ — Необходимост да се гарантира еднаква преценка относно облагаемостта с ДДС на определена сделка по отношение на доставчика на услугата, от една страна, и на получателя на тази услуга, от друга страна

Диспозитив

1. Член 9, параграф 2, буква д), шесто тире от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на

държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „осигуряване на персонал“, посочено в тази разпоредба, включва и осигуряването на самонаети лица, които не са наети на работа от предприемача доставчик.

2. Член 17, параграф 1, параграф 2, буква а) и параграф 3, буква а), както и член 18, параграф 1, буква а) от Шеста директива 77/388 трябва да се тълкуват в смисъл, че не задължават държавите членки да изменят вътрешноправните си процесуални норми така, че преценката относно облагаемостта на дадена доставка на услуги и относно дължимия върху тази доставка данък върху добавената стойност да се извършва по непротиворечив начин по отношение на доставчика и на получателя на тази доставка дори ако по отношение на тях са компетентни различни данъчни администрации. Тези разпоредби обаче задължават държавите членки да приемат необходимите мерки, за да се гарантира точността на събирането на данъка върху добавената стойност и спазването на принципа на данъчен неутралитет.

⁽¹⁾ ОВ С 221, 14.8.2010 г.

Решение на Съда (голям състав) от 24 януари 2012 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation — Франция) — Maribel Dominguez/Centre informatique du Centre Ouest Atlantique, Préfet de la région Centre

(Дело C-282/10) ⁽¹⁾

(Социална политика — Директива 2003/88/ЕО — Член 7 — Право на платен годишен отпуск — Условие за възникване на правото, наложено от национална правна уредба — Отсъствие на работника — Право на отпуск с продължителност в зависимост от вида на отсъствието — Национална правна уредба, която противоречи на Директива 2003/88 — Роля на националния съд)

(2012/С 73/03)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation